

Republika Hrvatska
Općinski sud u Crikvenici
Stalna služba u Rabu
Bobotine 1
51280 Rab

Poslovni broj: Psp-65/2021.-41.

U I M E R E P U B L I K E H R A V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Crikvenici, Stalna služba u Rabu, po sucu tog suda Lauri Puljar-Matić, u pravnoj stvari tužitelja 1. Antuna Ljolja iz Raba Kampor 393, OIB: 05459511772 i 2. Marije Ljoljo iz Raba, Kampor 393 OIB: 62404492142, zastupani po punomoćniku Dinu Španjol Varenina, odvjetnik u Rabu, protiv tuženika Slavka Lupića iz Raba, Kampor 392, OIB: 78554081130, zastupan po punomoćniku Vatroslavu Abramoviću, odvjetniku iz Rijeke, radi smetanja posjeda, nakon zaključenja glavne i javne rasprave dana 13. travnja 2026. održane u prisutnosti stranaka i njihovih punomoćnika, dana 28. svibnja 2026.,

r i j e š i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je tuženik Slavko Lupić iz Raba, Kampor 391, OIB: 78554081130 smetao tužitelje Antona Ljolju iz Raba Kampor 393, OIB: 05459511772 i Mariju Ljoljo iz Raba, Kampor 393 OIB: 62404492142 u posljednjem mirnom posjedu dijela nekretnine upisane u Zemljišnoknjižnom odjelu Rab, Općinskog suda u Crikvenici kao k.č.br.95/3, upisana kao k.o. Kampor, zgrada, dvorište i kuća Kampor 393 površine 568 m², zk.ul. 1075 k.o. Kampor na način da je srušio i zatrpao betonski odvodni kanal.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana od dana dostave ovog rješenja uspostavi posjedovno stanje kakvo je bilo u trenutku smetanja, o vlastitom trošku, jer će to u protivnom učiniti tužitelji na trošak tuženog.

III. Zabranjuje se tuženiku takvo i slično buduće smetanje posjeda tužitelja.

IV. Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužiteljima trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja do isplate.“

II. Tužitelji su dužni tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 1.000,00 EUR, u roku od osam (8) dana, dok se s viškom zahtjeva za naknadom parničnog troška u iznosu od 125,00 EUR tuženik odbija.

Obrazloženje

1. Predmetnom tužbom tužitelji spram tuženika zahtijevaju pružanje posjedovne zaštite zbog rušenja i zatrpavanja betonskog odvodnog kanala koji se nalazi

između kuća i dvorišta stranaka. Prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom nekretnina na kojoj se nalazi sporni kanal označena je kao k.č. 95/1 kuća br. 392, garaža, dvorište i oranica površine 971 m², zk.ul. 1280 k.o. Kampor, da bi nakon obavljenog geodetskog vještačenja, podneskom predanim na ročištu dana 29. rujna 2025., tužitelji konačno postavili tužbeni zahtjev sukladno identifikaciji vještaka na način da zahtijevaju pružanje posjedovne zaštite tako da se utvrdi da je tuženik smetao tužitelje u posljednjem mirnom posjedu dijela nekretnine k.č. 95/3 k.o. Kampor, zgrada, dvorište i kuća Kampor 393 površine 568 m², zk.ul. 2075, na način da je srušio i zatrpao betonski odvodni kanal, uz nalog za uspostavu ranijeg posjedovnog stanja i zabranu takvog i sličnog smetanja ubuduće.

2. Tužitelji u tužbi i tijekom postupka tvrde da su vlasnici nekretnine k.č. 95/3 zgrada, dvorište i kuća Kampor 393 površine 568 m², zk.ul. 1075 k.o. Kampor, a da je tuženik vlasnik susjedne nekretnine k.č. 95/1 kuća br. 392, garaža, dvorište i oranica površine 971 m², zk.ul. 1280 k.o. Kampor, te da je tuženik protivno volji tužitelja, dana 22. rujna 2021., uklonio beton i zatrpao odvodni kanal oborinskih voda u posjedu tužitelja, koji se nalazi između dvorišta stranaka. Tvrde da ovaj kanal posjeduju već duži niz godina, a posjed da izvršavaju provodeći oborinske vode, čisteći i održavajući kanal, u čemu ih nikada nitko nije ometao niti im zabranjivao. Navode da su vezano za predmetni čin smetanja posjeda odnosno aktivnosti tuženika u tri navrata obavijestili policiju, dana 20. rujna 2021. kada je tuženik zamijećen da počinje kopati, dana 22. rujna 2021. kada je počeo rušiti i zatrpavati kanal, te dana 29. rujna 2021. kada je završio sa zatrpavanjem kanala.
3. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovanost tužbenog zahtjeva. Tvrdi da je nekretnina k.č. 95/1 k.o. Kampor isključivo njegovo vlasništvo i u posjedu njega i njegove obitelji, te da su tužitelji vlasnici susjedne k.č. 95/3 k.o. Kampor te posjednici iste. Kanal da se nalazi na njegovoj (tuženikovo)j nekretnini, te je u njegovu isključivu posjedu već dugi niz godina. Na svojoj k.č.95/1 da je izvršio radove, ali ne zatrpavanje kanala, kako to neistinito prikazuju tužitelji.
4. Tijekom postupka pročitana je dokumentacija priložena spisu i to fotografije (list 4-12, 50-64 i 68 spisa), potvrdu PP Rab, broj: 511-09-32-02-35/120-2021 od 06. listopada 2021., potvrdu PP Rab, broj: 511-09-32-02-35/119-2021 od 06. listopada 2021., potvrdu PP Rab, Broj: : 511-09-32-02-35/120-2014. od 23. rujna 2021. (list 13-15 spisa), zk. izvadak zk.uloška 1075 k.o. Kampor, zk. izvadak zk.uloška 1280 k.o. Kampor (list 17-20 spisa), Izvješće o utvrđivanju postojećih međa sačinjen od „Adonis“ d.o.o. Rab (list 66 spisa), izvršen je uviđaj na licu mjesta uz mjerničko vještačenje po stalnom sudskom vještaku geodetske struke Jasmini Jurinčić iz Crikvenice, Kralja Tomislava 87, koja je sačinila pisani nalaz i mišljenje sa skicom lica mjesta i fotografijama lica mjesta od 03. prosinca 2023. (list 76-85 spisa) te je dodatno usmeno saslušana na istaknute primjedbe tuženika na nalaz i mišljenje, saslušani su svjedoci Mladen Bišić, Lušić Marija, Lušić Šime, Milka Lupić, Ivica Lupić i Ankica Guščić, te stranke u dokazne svrhe.
5. Nije sporno da se između nekretnina stranaka – nekretnine tužitelja k.č.95/3 k.o. Kampor i nekretnine tuženika k.č. 95/1 k.o. Kampor, točnije između dvorišta

stranaka, nalazi betonirani kanal za odvodnju oborinskih voda, vidljivo na fotografijama priloženim spisu. Nekretnine stranaka su njihove obiteljske kuće u kojima stanuju sa okućnicom.

6. Nije sporno da je tuženik tijekom rujna 2021. godine izvodio građevinske radove vezane za spomenuti kanal za odvodnju oborinskih voda.
7. Sporno je da li su tužitelji posljednji mirni posjednici predmetnog kanala, te da li je spomenutim građevinskim radovima tuženik kanal srušio i zatrpao.
8. Uviđajem na licu mjesta dana 17. svibnja 2023. godine u cilju identifikacije predmeta spora, uz sudjelovanje vještaka mjernika Jasmine Jurinčić iz Crikvenice, Kralja Tomislava 87, utvrđeno je da postoji kanal između dvorišta stranaka, te je uočen novoizgrađeni zid između nekretnina stranaka.
9. Navedeno je grafički i tekstualno prikazano u nalazu i mišljenju geodetskog vještaka Jasmine Jurinčić od 03. prosinca 2023., u sklopu kojeg se nalaze i fotografije lica mjesta sačinjene prilikom uviđaja i geodetskog vještačenja.
10. Prema nalazu i mišljenju vještaka prijedpor je u naravi betonski zid i kanal za vodu uz taj betonski zid. Prema podacima službenog katastarskog plana, isti se nalazi na k.č.95/3 k.o. Kampor, Na skici lica mjesta vještaka sporni kanal je označen u žutoj boji a spoj odnosno točke zida i kanala označeni su slovima A, B i C.
11. Vještak u nalazu i mišljenju navodi da je analogni, grafički plan u ovom slučaju k.o. Kampor, izrađen u izvornom mjerilu 1:2904 pa službeni katastarski plan ne odgovara stanju na terenu. Postupkom poboljšanja katastarskih planova (digitalizacija, vektorizacija, homogenizacija) nije riješena usklađenost katastra i zemljišne knjige sa stanjem u naravi pa je u svrhu evidentiranja stvarnog stanja potrebno izraditi elaborat za evidentiranje stvarnog položaja pojedinačnih već evidentiranih katastarskih čestica, uz uvjet da postojeće međe na terenu nisu sporne.
12. Tužitelji nisu imali primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, dok je tuženik u svom podnesku od 12. ožujka 2024. iznio prigovore na istog pa je u odnosu na te primjedbe vještak usmeno saslušan
13. Primjedbe tuženika odnosile su se na tijek međe između nekretnina stranaka uz tvrdnju da je kanal oduvijek pripadao nekretnini tuženika k.č. 95/1 k.o. Kampor, te uz primjedbu da niti prikaz objekta odnosno kuća stranaka ne odgovara stanju na terenu, a vještakinja je prilikom saslušanja u cijelosti ustrajala kod danog nalaza i mišljenja te je navela da je na skici lica mjesta koja je prilog nalazu podatak o međi preuzet iz službenog katastarskog plana, te da se izvješće geodetskog izvođača Adonis d.o.o. Rab od 05. srpnja 2016. (na koje se poziva tuženik) nije priloženo niti u jednom geodetskom elaboratu koji je službeno zaveden u arhivi katastra pa isto ne predstavlja službeni dokument iz arhive katastra. Identifikacija se može obaviti samo na temelju službenog katastarskog plana, kako je to u konkretnom slučaju i učinjeno. Što se tiče točnog prikaza objekta, isto nije niti bio zadatak vještačenja.

14. Sud u cijelosti prihvaća nalaza i mišljenje vještaka Jasmine Jurinčić cijeneći ga stručnim i objektivnim, u skladu sa danom zadaćom, a isti je i dodatno usmeno argumentiran. Svojim primjedbama tuženik ničim nije doveo u pitanje vjerodostojnost danog nalaza i mišljenja. Predmet ovog spora nije uređenje odnosno utvrđenje katastarske međe između nekretnina stranaka, već je potrebno utvrditi u čijem posljednjem mirnom posjedu se prije predmetnog čina smetanja posjeda nalazio dio zemljine površine na kojem se nalazi predmetni odvodni betonski kanal neovisno o njenom katastarskom broju. Konačno, vještak u nalazu i mišljenju ukazuje na nepreciznost analognog odnosno grafičkog katastarskog plana koji je u primjeni u k.o. Kampur u mjerilu 1:2904, zbog čega službeni katastarski plan ne odgovara stanju na terenu, što upućuje da bi u slučaju izrade elaborata stvarnog položaja pojedinačnih već evidentiranih katastarskih čestica, bilo moguće odstupanje odnosno drugačija identifikacija položaja predmetnog odvodnog kanala. Međutim, isto je irelevantno u ovom postupku u kojem je, kako je to već naprijed navedeno, potrebno utvrditi u čijem posljednjem mirnom posjedu se nalazi dio zemljine površine na kojem se nalazi predmetni odvodni betonski kanal neovisno o njenom katastarskom broju.
15. Svjedoci koje su predložili tužitelji, supružnici Lušić Marija (sestrična 2. tužiteljice, majke su sestre) i Šime Lušić, te Ankica Guščić (prijateljica tužitelja), u svojim iskazima navode da relativno često dolaze kod tužitelja u posjetu zbog čega im je poznato da je kanal u oduvijek u posjedu tužitelja čiji preci su prema iskazima svjedoka Lušić Marije i Lušić Šima kanal i izgradili, održavali i čistili. Nikada nisu vidjeli da netko od obitelji tuženika čisti i održava kanal. Prema njihovim navodima, kanal je prije bio širi, sada je puno uži jer je tuženik sagradio zid u kanalu (kanal je sužen za širinu zida).
16. Svjedoci koje je predložio tuženik, prvi susjedi stranaka Milka Lupić i Ivica Lupić su iskazali suprotno. Izričito tvrde da je sporni kanal sagradio tuženik i uz kanal zasadio živicu, te da se oduvijek znalo da je rub kanala i dvorišta tužitelja međa odnosno da je kanal izgrađen na dvorištu tuženika. Što se tiče promjene izgleda kanala tijekom 2021., svjedokinja Milka Lupić izričito navodi da je tuženik tada na svom dvorištu maknuo živicu i napravio viši zid a da je kanal odnosno njegova širina je ostala ista. Prema njihovim iskazima, osobno su vidjeli da je kanal oduvijek održavao i čisti isključivo tuženik.
17. Svjedok Mladen Bišić, po struci dipl.ing. geodezije, nema nikakvih neposrednih saznanja o posjedu predmetnog kanala već je kao geometar na poziv tuženika sačinio elaborat po rješenju o evidenciji zgrade. Stoga je njegov iskaz u ovom postupku irelevantan.
18. Tužitelji iskazu navode da je kanal izgradio njihov prednik – tast 1. tužitelja i otac 2. tužiteljice Mirko Lupić koji je ujedno tuženikov stric, te je oduvijek u posjedu njihove obitelji na način da su kanal čistili i održavali.
19. Tužitelj Antun Ljoljo u iskazu navodi da je dana 22. rujna 2021. tuženik razbio kanal i napravio užu kanal na način da je u kanalu izgradio zid čime je kanal sužen, od nekadašnjih 30 cm na 15-20 cm širine zbog čega ga više ne može čistiti metlom i lopatom jer je preuzak. Međutim, navodi da kanal nikada nije u

cijelosti srušen i zatrpan, već je da je bio zatrpan privremeno, za vrijeme izvođenja radova gradnje zida u kanalu, time da je i tada bio prohodan. Prema 1. tužiteljevu iskazu, tuženik je počeo svojatati kanal nakon smrti njegovog tasta 1987. godine, na način da je počeo smetati posjed kanala time da je zasadio lovor uz kanal te kanal uzurpirao u tom dijelu a zid kojeg je tuženik izgradio je izgrađen upravo na mjestu tih lovora. Lovori su bili na tom mjestu 15-20 godina. Pojašnjava da je na mjestu sadašnjeg zida i ranije živice (lovora) bio nogostup kojeg je tuženik uzurpirao kad mu je tast umro. Nakon sadnje lovora kanal je sužen, ranije je bio širine 48 cm.

20. Tužiteljica 2. Marija Ljoljo je iskazala da je kritične zgode tuženik srušio njihov zid, a još ranije da je na tom mjestu bio betonirani nogostup uz zid na kojem bi stajali kada bi čistili kanal. Navodi da je prije 15-16 godina tuženik posadio lovor uz taj nogostup koji je, kada je izrastao, prešao granice nogostupa i prešao preko kanala. To granje je čistio njezin suprug 1. tužitelj i ujedno šišao granje sa stabala (lovora). Kritične zgode tuženik je srušio zid i u tom je trenutku kanal bio zatrpan od tih razvalina zida ali je i dalje ostao prohodan. Kasnije je tuženik izgradio novi zid kojim je kanal sužen za najmanje 15 cm.
21. Tuženik u iskazu navodi da su njegov otac i otac 2. tužiteljice bili braća koji su odavno podijelili imanje. Pok. stric je na svom dijelu počeo graditi kuću dok je njihov dio ostao u oranici. Stric je napravio kuću i obzidao čitavu okućnicu i dvorište uključujući i zid prema njegovoj parceli. Tada na tom mjestu nije postojao kanal. Kada je 1981. godine na svom dijelu počeo graditi kuću, također se ogradio zidovima te je na strani prema tužiteljima napravio zid a između njegovog zida i zida tuženika je ostavio mjesto za kanal za oborinske vode. Na njegovoj strani nije postojao nikakav nogostup već je bio zid od bloketa, širine 20-tak cm. Kasnije je uz taj zid posadio živicu od lovora. Živicu je šišao o održavao a pri tom je čistio i kanal od onog što bi palo u njega od šišanja. Izričito tvrdi da tužitelji nikada nisu čistili kanal jer za to nisu imali potrebe, možda bi maknuli papir kojeg je bi donio vjetar. Dno kanala je betonirao 80-tih godina. Budući mu je održavanje živice postalo teško, odlučio je maknuti živicu i izgraditi zid. Zbog toga je uklonio postojeću živicu od lovora, uklonio postojeći zidić od bloketa i na njegovom mjestu betonirao temelje i izgradio zid od betona do razine dvorišta a iznad dvorišta je na taj zid nadogrudio blokete. Kanal time nije sužen već je ostao iste širine. Živicu od lovora je posadio prije više od 20 godina. Kanal nije zatrpa a niti srušio, već je za vrijeme gradnje razbijao blokete pa su krhotine bloketa bile u kanalu, što je kasnije uklonio, time da je kanal ostao prohodan, odnosno nije bio zatrpan i voda je mogla teći.
22. Na fotografijama priloženim uz tužbu vidljiv je predmetni kanal i nekadašnja živica od lovora. Na fotografiji na listu 4 i 8 spisa prikazani su radovi uz kanal. Fotografija na listu 4 spisa prikazuje kanal nakon što je djelomično uklonjena živica od lovora, te je vidljiv otpadni građevinski materijal srušenog zida i bočni betonski zidić uz kanal na toj strani kanala. Fotografija na listu 8 spisa prikazuje građevinske radove u tijeku, te je osim opisanog na fotografiji na listu 4 spisa vidljivo i da je u gornjoj dionici, na početku kanala, bočni zid kanala srušen do samog dna kanala. Fotografije na listu 50-64 spisa prikazuju opisane radove uz kanal, novoizgrađeni zid, te stare fotografije lica mjesta. Fotografije na listu 68 spisa prikazuju radove

- rušenja starog bočnog zida kanala, gradnju novog bočnog zida, te novoizgrađeni novi zid.
23. Ocjenom izvedenih dokaza, kako pojedinačno i u njihovoj ukupnosti, ovaj sud je ocijenio da tužiteljima ne pripada zahtjev za sudsku zaštitu radi smetanja posjeda.
24. Prije svega valja istaknuti da posjed predstavlja faktično stanje zaštićeno pravom te da unatoč zaštiti koju pravni poredak pruža posjedu, posjed nije pravo ni njegova pravna zaštita nije istovjetna pravnoj zaštiti vlasništva.
25. Sudski postupak radi smetanja posjeda je sumaran jer se ograničava na raspravljanje i dokazivanje samo dvije faktične činjenice – posljednje stanje posjeda i čin smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete (čl. 441. Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/53, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 7/019, u nastavku: ZPP).
26. Člankom 22. st.2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17, dalje: ZV) određeno je da sud pruža posjedovnu zaštitu u posebnom, hitnom postupku (postupku zbog smetanja posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu.
27. U parnicama zbog smetanja posjeda potrebno je utvrditi posljednji mirni posjed. Prema čl. 21. st.3. ZV posjed postaje miran protekom roka od 30 dana kada je smetani saznao za smetanje i počinitelja odnosno godine dana od nastalog smetanja.
28. Prema čl. 24. ZV svaki suposjednik ovlašten štiti svoj posjed putem suda od samovlasnog smetanja treće osobe, a od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjeg posjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti.
29. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, iskaze saslušanih svjedoka i stranaka te fotografije priložene spisu, sud utvrđuje da su stranke suposjednici predmetnog kanala. Sami tužitelji su iskazali da je novi zid tuženik izgradio upravo na mjestu ranije živice od lovora koju da je tuženik posadio prije više od 15-20 godina, a obzirom se radilo o visokoj živici na strani dvorišta tuženika (vidljivo na fotografijama), životno je i logično da je tuženik prilikom održavanja i šišanja živice stajao na sada srušenom bočnom zidu kanala na strani svog dvorišta, te ulazio u kanal da bi uopće imao pristup živici radi njenog šišanja na strani koja gleda prema dvorištu tužitelja, te da je kanal čistio od otpadaka granja od šišanja. Jednako tako je životno i logično da su tužitelji sa svoje strane dvorišta, a koje nije ograđeno u odnosu na kanal već betonirano dvorište tuženika završava uz rub kanala (vidljivo na fotografijama), kanal čistili od nanosa lišća i smeća nanijetih vjetrom, kišom i drugim prilikama, kako bi okućnicu održavali urednom.

Budući se radi o kanalu za odvodnju oborinskih voda od kuća odnosno okućnica stranaka, životno je i logično da je i tužiteljima i tuženiku interes da kanal bude prohodan, te da su ga takvim i održavali na opisani način. Sam tuženik u iskazu navodi da bi tužitelji cit. „možda maknuli neku papir kojeg bi donio vjetar“, čime potvrđuje da su tužitelji čistili odnosno održavali kanal.

30. Što se tiče iskaza saslušanih svjedoka, isti se ocjenjuju subjektivnim u korist stranke koja ih je predložila (osim svjedoka Mladena Bišića koji o predmetu spora nema nikakvih saznanja). Subjektivnost iskaza svjedoka koji su svjedočili u korist isključivog posjeda tužitelja – supružnika Lušić Marije i Šime Lušića, te Ankice Guščić, je njihova rodbinska povezanost i prijateljski odnosi a s tim u vezi je svjedokinja Ankica Guščić i sama navela da je sa tužiteljima prije davanja iskaza razgovarala o ovom sporu. S druge strane, iskazi svjedoka Milke Lupić i Ivice Lupića koji su svjedočili u korist isključivog posjeda tuženika, usmjereni su prvenstveno na činjenice tko je izgradio kanal i čiji je kanal, odnosno definiranju međe između nekretnina stranaka (tvrde da je kanal izgradio prednik tuženika), čime upućuju na tuženikovo pravo na posjed kanala, o čemu je raspravljanje u parnicama zbog metanja posjeda isključeno.
31. Imajući u vidu njihovu subjektivnost, sud prihvaća iskaze imenovanih svjedoka u djelu da su tužitelji odnosno tuženik čistili i održavali kanal, a ne prihvaća u dijelu da suprotna strana nije čistila i održavala kanal, čime se potvrđuje činjenica suposjeda kanala.
32. Da bi tužitelji kao suposjednici imali pravo na posjedovnu zaštitu potrebno je da dokažu da je njihov suposjed radnjama tuženika kao drugog suposjednika u potpunosti oduzet odnosno bitno ograničen, a u ovom postupku je suglasnim iskazima saslušanih svjedoka i samih stranaka kao i neposrednim opažanjima suda prilikom uviđaja nedvojbeno utvrđeno da tuženik sporni kanal nije srušio niti zatrpao, da kanal čitavo vrijeme egzistira te je prohodan. Dakle, tužiteljima posjed kanala nije niti oduzet niti je bitno ograničen.
33. Zbog toga je tužbeni zahtjev odbijen te je riješeno kao točki I. izreke.
34. Podredno, tužbeni zahtjev nije osnovan i iz razloga jer je utvrđeno da tuženik nije srušio i zatrpao kanal, nego je na bočnoj strani kanala, uz svoje dvorište, srušio postojeći zidić do dna kanala i sagradio novi visoki zid, time da kanal čitavo vrijeme egzistira. Stoga tužitelji ne mogu zahtijevati pružanje posjedovne zaštite zbog rušenja i zatrpavanja kanala jer takav čin smetanja posjeda tuženik nije počinio.
35. Budući su izgubili parnicu, tužitelji su dužni tuženiku naknaditi parnični trošak temeljem odredbe čl. 154. st.1. ZPP-a.
36. Tuženik je zahtijevao naknadu parničnog troška u iznosu od 1.125,00 EUR.
37. Tuženiku su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Tarifa) i to za jednokratna naknada za četiri odvjetničke radnje i to : podnošenje odgovora na

tužbu, zastupanja na pripremnom ročištu 08.02.2023., zastupanja na uviđaju 17.05.2023., i za sastav podneska od 12.03.2024. iznos od 250 bodova po tbr. 72 Tarife u sveti tbr.8/1 Tarife, troškovi zastupanja na ročištima 13.11.2024., 29.09.2025. i 13.04.2026. iznos od 150 (3 x 50 bodova) po tbr. 7/2 Tarife – ukupno 400 bodova x 2,00 EUR vrijednost boda = 800,00 EUR, što uvećano za trošak PDV-a na taj iznos iznosi ukupno 1.000,00 EUR.

38. S viškom zahtjeva za naknadom troškova postupka u iznosu od 125,00 EUR tuženik je odbijen budući mu nisu priznati troškovi za sastav podneska od 01.02.2023. kojim se nakon već podnesenog odgovora na tužbu u privitku dostavljaju dokazi pa isti kao takav nije bio potreban za vođenje parnice.

39. Zato je riješeno kao u točki II. izreke.

U Rabu, dana 28. svibnja 2026.

SUDAC

Laura Puljar-Matić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dva istovjetna primjerka pismeno, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa rješenja.

Broj zapisa: **9-30888-ad28c**

Kontrolni broj: **0cf17-b436c-8db28**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.